

то показвать, какъ може и какъ трѣбува да ся развива мысленіе-то, спротивъ както го иска естество-то на мыслителнѣ-тѣ ни душѣ, и кои-то сѣ основа за всички-ты логически правила, что опрѣдѣлявать възможны-ты случаи въ мысленіе-то. А *видоизмѣненія* мыслити сѣ оныя прѣобразованія на наши-ты прѣдставленія, кои-то ставать въ тѣхъ на различни стѣпени за развитіе на мысленіе-то ни.

ОТДѢЛЕНІЕ ПРВВО.

Прѣхваши ошъ мыслишелнѣ-шѣ дѣятелность.

§. 20.

Кога едно прѣдставленіе влиза въ съзнаніе, то неговый прѣдмѣтъ ся явява прѣдъ душѣ-тѣ, като нѣчто отлично, — првво отъ самѣ-тѣ душѣ, и послѣ отъ други-ты прѣдмѣты. Това ся казва *различеніе*.

Изясненіе: Отъ различеніе-то собственно ся начина мысленіе; зачто-то неможемъ да мыслимъ безъ да съзнаемъ това, за кое-то мыслимъ а съзнаніе ся явява у чловѣка тогава, кога-то той начне да распознава себе си отъ това, что-то е отлично отъ него. Слѣд. различеніе-то, като дѣйствіе, кое-то прави мыслителнѣ-тѣ ни дѣятелность *съзнашелнѣ*, та чрѣзъ това и подава възможность за да прави и по-нататѣкъ прѣдставленія, е и прввъ неинъ прѣхвать.

§. 21.

Прѣдмѣтъ-тѣ ся различава *по бѣлѣгы*, кои-то ся съгладвать у него чрѣзъ *вникваніе*. Вникваніе не е друго освѣнъ съзнателно вниманіе възъ прѣдставляемый прѣдмѣтъ.

Изясненіе: *Бѣлѣзи* или *признаци* въобще нари-